

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนเรื่องการวัดประเมินทางการศึกษา สำหรับ
นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม

LEARNING ACHIEVEMENT AND SATISFACTION OF LEARNING ON EDUCATIONAL
ASSESSMENT FOR BACHELOR DEGREE STUDENTS OF SRINAKHARINWIROT
UNIVERSITY PROVIDED WITH ACTIVITY PACKAGE DURING LEARNING

รณิดา เชยช่อม
Ranida Cheuychoom

หลักสูตรการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการวัดประเมินทางการศึกษาของนิสิต ก่อนและหลังการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม 2) ศึกษาร้อยละคะแนนพัฒนาการเรื่องการวัดประเมินทางการศึกษาของนิสิต และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตต่อการเรียนการสอนเรื่องการวัดประเมินทางการศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรม โดยกลุ่มที่ศึกษาคือนิสิตการศึกษาระดับบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ศษ 451 การวัดประเมินทางการศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 กลุ่ม B20 สาขาสังคมศึกษา จำนวน 29 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ชุดกิจกรรมการวัดประเมินทางการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ และแบบบันทึกความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน

ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม เท่ากับ 16.79 และ 26.21 ตามลำดับ เมื่อคำนวณค่าขนาดอิทธิพลเท่ากับ 3.16 แสดงให้เห็นว่าคะแนนหลังใช้ชุดกิจกรรมแตกต่างกับคะแนนก่อนใช้ชุดกิจกรรมในระดับมาก 2) นิสิตมีคะแนนพัฒนาการเรื่องการวัดประเมินทางการศึกษา อยู่ระหว่าง 3.70% ถึง 60% โดยมีคะแนนพัฒนาการเฉลี่ยเท่ากับ 32.98% และ 3) นิสิตมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน รู้สึกสนุกกับการเรียน แม้ต้องทำงานหนัก แต่ภูมิใจในผลงานของตนเอง ชุดกิจกรรมมีประโยชน์ต่อนิสิต ทำให้ได้ความรู้ ได้ทบทวนบทเรียน จัดระบบความคิด ได้พัฒนาตนเองในหลาย ๆ ด้าน

ABSTRACT

The objectives of this research are to 1) compare students' achievement of learning on Educational Assessment, before and after learning by using the activity package; 2) study percentage of students' relative gain score of the educational assessment, and 3) study students' satisfaction of learning the educational assessment by using the activity package. The group under this study is the 4th year students, from the bachelor of educations program of Srinakharinwirot University, who are registered for the ED451 Educational Assessment course in Semester 1 of the academic year 2013. The studied group comprises 29 students from Group B20 of the Social Science Field of Study. Instrument used in the experiment is the activity package for Educational Assessment while the instrument used for collecting data include the achievement test form and the learning satisfaction recording form.

The research found that 1) the average score before and after learning by using the activity package were 16.79 and 26.21 respectively with the calculated effect size of 3.16 indicating that the score after using the activity package is significantly different from score before using the activity package; 2) students' relative gain score of the Educational Assessment are between 3.70% to 60% with the average relative gain score of 32.98%; and 3) students are satisfied with the learning and enjoy learning. Despite of hard work, students are proud of their results. The activity package is useful for students as it provides students with knowledge, facilitates them to revise lessons and organizes their thinking system, and enables students to achieve self-development in several aspects.

คำสำคัญ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจในการเรียน ชุดกิจกรรม

ความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต หมวดวิชาชีพครู (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.2553) ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำหนดให้นิสิตระดับปริญญาตรี ต้องเรียนวิชา ศษ 451 การวัด ประเมินทางการศึกษา เป็นวิชาชีพครู โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นิสิตมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ความหมาย วิวัฒนาการ แนวคิดและทฤษฎีการวัดประเมินทางการศึกษา มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการและเทคนิคการวัดประเมินทางการศึกษา วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พ.ศ.2551 เพื่อใช้ในการออกแบบการวัดประเมินทางการศึกษาได้ สามารถสร้างและพัฒนา เครื่องมือ/วิธีการวัดประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการ วัดประเมินทางการศึกษา สามารถดำเนินการวัดประเมินได้ตามสภาพความเป็นจริงและรายงานผล การวัดประเมินการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนนำผลการประเมินไปใช้ในการจำแนกผู้เรียนและ

จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และเพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการวัดประเมินทางการศึกษาสำหรับพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน รวมทั้งมีบรรยากาศในการวัดประเมินทางการศึกษา การวิจัยครั้งนี้ต้องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนการสอน เรื่องการวัดประเมินทางการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลที่ได้จะเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสอนในภาคการศึกษาต่อไป

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

ชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้น จะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการวัดประเมินทางการศึกษา ของนิสิตได้หรือไม่ ในระดับใด และนิสิตมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการวัดประเมินทางการศึกษา ของนิสิต การศึกษาระดับบัณฑิต มศว กลุ่ม B20 ก่อนและหลังการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม
2. เพื่อศึกษาร้อยละคะแนนพัฒนาการเรื่องการวัดประเมินทางการศึกษา ของนิสิตการศึกษาระดับบัณฑิต มศว กลุ่ม B20
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตการศึกษาระดับบัณฑิต มศว กลุ่ม B20 ต่อการเรียนการสอนเรื่องการวัดประเมินทางการศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. **กลุ่มที่ศึกษา** คือ นิสิตการศึกษาระดับบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ศษ 451 การวัดประเมินทางการศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 กลุ่ม B20 สาขาสังคมศึกษา จำนวน 29 คน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

2.1 ชุดกิจกรรมการวัดประเมินทางการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยสื่อการสอนและวิธีการสอน ดังนี้ 1) เอกสารประกอบการสอน 2) PowerPoint ประกอบการสอน 3) ชุดฝึกกิจกรรมการวัดประเมินทางการศึกษา ซึ่งมีทั้งกิจกรรมเดี่ยว และกิจกรรมกลุ่ม โดยกิจกรรมเดี่ยว ได้แก่ ใบกิจกรรมระหว่างคาบ Mind Map และแฟ้มสะสมผลงาน ส่วนกิจกรรมกลุ่ม ได้แก่ โครงการการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย)

ทุกครั้งที่จัดการเรียนการสอนได้แจกเอกสารประกอบการสอน และ PowerPoint ประกอบการสอนให้กับนิสิต ในระหว่างการเรียนการสอนแต่ละครั้งนิสิตต้องทำใบกิจกรรมส่งท้ายคาบ พร้อมทั้งเขียนบรรยายสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ ความรู้สึกในการเรียนครั้งนั้น และแผนการทำงานก่อนถึงคาบถัดไป นอกจากนี้นิสิตต้องกลับไปสรุปองค์ความรู้ในเอกสารประกอบการสอนแต่ละครั้ง ในรูปของ Mind Map ตามแบบของ Tony Buzan (2011) เพื่อนำมาส่งในคาบเรียนถัดไป โดยผู้วิจัยได้แสดงความเห็นตอบความรู้สึกในการเรียนของนิสิตทุกคน และตรวจ Mind Map กลับทุกครั้ง

สำหรับกิจกรรมกลุ่ม ผู้วิจัยให้นิสิตแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจไม่เกินกลุ่มละ 5 คน กำหนดลักษณะงานให้สร้างเครื่องมือวัดด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ในตัวแปรที่แต่ละกลุ่มสนใจภายใต้คำปรึกษาของผู้วิจัย โดยสร้างตามหลักการสร้างเครื่องมือ หลังจากนั้นนำไปให้

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วให้นำเครื่องมือวัดเฉพาะด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัยไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริง นำมาตรวจสอบคุณภาพด้านความยากและ/หรืออำนาจจำแนก รวมทั้งตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ทั้งนี้ผู้วิจัยต้องนำเสนอความก้าวหน้าในการดำเนินงานเป็นระยะ ๆ จนสิ้นสุดโครงการ ทั้งการนำเสนออย่างเป็นทางการหน้าชั้นเรียน และการนำเสนอต่อผู้วิจัยอย่างไม่เป็นทางการนอกห้องเรียน

ในส่วนของแฟ้มสะสมผลงานในการวิจัยนี้ กำหนดรูปแบบให้เป็นแฟ้มแบบสะสมเอกสาร และงานทุกชิ้น พร้อมทั้งหลักฐานการศึกษานอกชั้นเรียน และต้องมีการประเมินชิ้นงาน รวมทั้งสะท้อนความคิดเห็นและความรู้สึกต่อผลงาน กำหนดส่งวันสอบปลายภาค

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การวัดประเมินทางการศึกษา แบบปรนัย 5 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน ซึ่งสร้างตามตารางวิเคราะห์แบบทดสอบ และผ่านการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยการตรวจสอบจากคณาจารย์ ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มศว จำนวน 7 คน เมื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลตามแนวคิดการทดสอบแบบอิงเกณฑ์ พบว่าก่อนการเรียนการสอน ข้อสอบมีค่าความยากอยู่ระหว่าง .00 ถึง .72 โดยมีค่าความยากเฉลี่ยทั้งฉบับเท่ากับ .37 และหลังการเรียนการสอน ข้อสอบมีค่าความยากอยู่ระหว่าง .07 ถึง 1.00 โดยมีค่าความยากเฉลี่ยทั้งฉบับเท่ากับ .58 สำหรับค่าอำนาจจำแนกที่คำนวณจากดัชนี S (index of sensitive) มีค่าเฉลี่ยทั้งฉบับเท่ากับ .21 โดยมีข้อสอบที่มีความไวสูง 5 ข้อ ($S > .5$) ความไวปานกลาง 32 ข้อ ($0 < S \leq .5$) และความไวต่ำ 8 ข้อ ($S \leq 0$)

2.3 แบบบันทึกอนุทิน ใช้บันทึกความพึงพอใจของนิสิตต่อการเรียนการสอน

3. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการวัดประเมินทางการศึกษา ของนิสิต การศึกษาระดับบัณฑิต มศว กลุ่ม B20 ก่อนและหลังการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม ด้วยวิธีการวิเคราะห์ค่าอิทธิพล (effect size) โดยคำนวณจากสัดส่วนของผลต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนและหลังเรียนกับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียน

3.2 วิเคราะห์ร้อยละคะแนนพัฒนาการเรื่องการวัดประเมินทางการศึกษา ของนิสิต การศึกษาระดับบัณฑิต มศว กลุ่ม B20 โดยคำนวณ relative gain score จากสัดส่วนของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียนกับผลต่างของคะแนนเต็มและคะแนนก่อนเรียน

3.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตการศึกษาระดับบัณฑิต มศว กลุ่ม B20 ต่อการเรียนการสอนเรื่องการวัดประเมินทางการศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรม โดยการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (analytic induction)

ผลการวิจัย

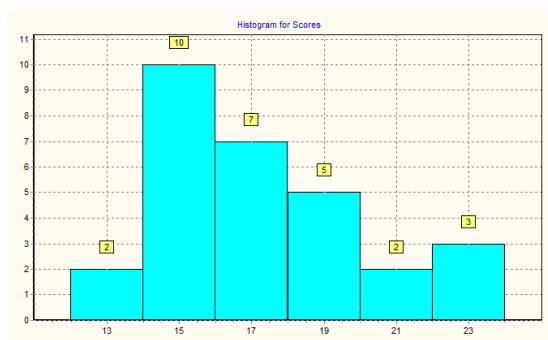
1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการวัดประเมินทางการศึกษา ของนิสิตการศึกษาระดับบัณฑิต มศว กลุ่ม B20 ก่อนและหลังการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการวัดประเมินทางการศึกษาของนิสิต พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม เท่ากับ 16.79 และ 26.21

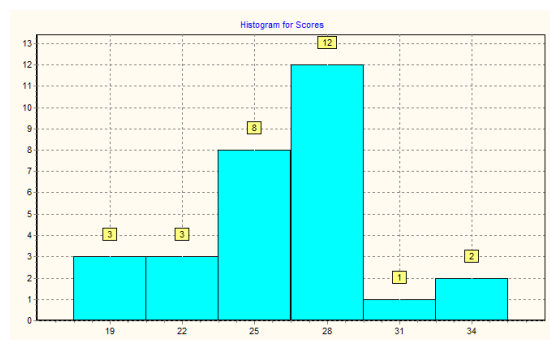
ตามลำดับ เมื่อคำนวณค่าขนาดอิทธิพลเท่ากับ 3.16 แสดงให้เห็นว่าคะแนนหลังใช้ชุดกิจกรรม แตกต่างกับคะแนนก่อนใช้ชุดกิจกรรมในระดับมาก รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และขนาดอิทธิพลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การวัดประเมินทางการศึกษา ก่อนและหลังการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม

รายการ	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ขนาดอิทธิพล (effect size)	ความหมาย
จำนวนนิสิต	29	29	3.16	ค่าเฉลี่ยแตกต่างกันในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	16.79	26.21		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.98	3.75		

คะแนนก่อนการใช้ชุดกิจกรรม

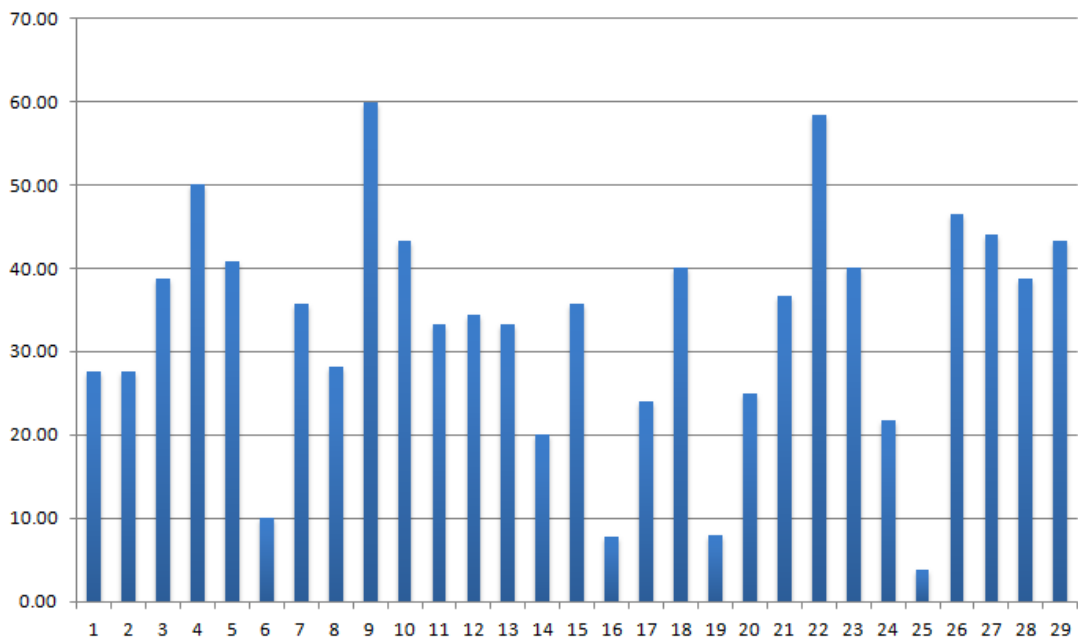

คะแนนหลังการใช้ชุดกิจกรรม

ภาพที่ 1 แสดงการแจกแจงผลคะแนนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม

2. ผลการศึกษาร้อยละคะแนนพัฒนาการเรื่องการวัดประเมินทางการศึกษา ของนิสิต การศึกษบัณฑิต มศว กลุ่ม B20

นิสิตมีคะแนนพัฒนาการเรื่องการวัดประเมินทางการศึกษา อยู่ระหว่าง 3.70% ถึง 60% โดยมีคะแนนพัฒนาการเฉลี่ยเท่ากับ 32.98%

ภาพที่ 2 แสดงร้อยละคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ ของนิสิตแต่ละคน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนิสิตการศึกษาบัณฑิต มศว กลุ่ม B20 ต่อการเรียนการสอนเรื่องการวัดประเมินทางการศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรม

ในระยะเริ่มต้นการเรียนการสอน นิสิตหลายคนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชา บางคนรู้สึกว่ายาก บางคนรู้สึกเครียด รู้สึกว่างานที่มอบหมายมีมากและไม่อยากทำ

“เมื่อได้ยินชื่อของวิชา มันจะเกิดความรู้สึกกังวลขึ้นว่า มันต้องยากแน่ ๆ”
(นิสิตชาย เลขที่ 13)

“ในระยะแรกความรู้สึกต่อวิชานี้ค่อนข้างตึงเครียด เนื่องจากเนื้อหาแปลกใหม่”
(นิสิตหญิง เลขที่ 21)

“ตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้รู้ว่าวิชานี้ต้องเรียนสรุปความรู้ลงในแผนผังความคิดด้วย ดิฉันก็รู้สึกว่าจะ!! ต้องทำด้วยเหรอ”
(นิสิตหญิง เลขที่ 25)

ในระหว่างการเรียนการสอน นิสิตมีความรู้สึกเปลี่ยนไป สนุกกับการเรียน แม้ต้องทำงานหนัก แต่ภูมิใจในผลงานของตนเอง

“ผมเหนื่อยแต่สนุก สนุกที่ได้ประสบการณ์มากมาย ได้เรียนรู้ในทุก ๆ ขั้นตอนของงานอย่างแท้จริง”
(นิสิตชาย เลขที่ 2)

“ได้รับความรู้อย่างมากมาย ตื่นเต้นตลอดเวลาเรียน เพราะมีการลุ่มให้นิสิตตอบคำถาม
ตลอด”
(นิสิตหญิง เลขที่ 12)

“ตอนเช้าเรียนผมจะทำใบงานช้า เพราะผมไม่ค่อยถนัดนัก แต่พอผมทำสำเร็จหนึ่งใบ
สองใบและใบต่อ ๆ มาเรื่อย ๆ มันทำให้ผมมีความภาคภูมิใจจริง ๆ ครับ ผมว่ามันได้
กระตุ้นให้เราไม่เบื่อกับการเรียนในแต่ละคาบ มีการแข่งกันทำแบบฝึกหัด เป็นบรรยากาศ
ของเด็กปี 4 ที่ดูชวนขวยกับการเรียนมากเลยครับ สนุกมาก บรรยากาศเหล่านี้ไม่ได้เจอบ่อย ๆ
และนี่จะเป็นบรรยากาศที่ถูกกล่าวถึงเวลาเอ่ยถึงวิชานี้”
(นิสิตชาย เลขที่ 13)

“ข้าพเจ้าคลายอคติที่มีต่อคณิตศาสตร์ได้อย่างน่าประหลาด อาจเป็นเพราะอาจารย์สอน
โดยมีตัวอย่างและมีจุดมุ่งหมายในการใช้สูตรในการคำนวณ ไม่เหมือนคณิตศาสตร์สมัย
มัธยมที่เน้นแต่คำนวณ แต่ไม่ได้ทำให้รู้สึกถึงเป้าหมายที่แท้จริง”
(นิสิตชาย เลขที่ 17)

“จากภาวะตึงเครียดระยะแรกจึงค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นสนุกกับการแข่งกันทำใบงาน
ตอนท้ายคาบ และอวดแผนผังความคิดว่าของใครสวยกว่ากัน มีกิจกรรมให้ช่วยกันคิด
โต้แย้งกัน ให้ความรู้สึกรู้สึกนำติดตามตอนต่อไปอยู่เสมอ”
(นิสิตหญิง เลขที่ 21)

นิสิตรู้สึกว่าการ Mind Map และแฟ้มสะสมงานเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ทำให้ได้ทบทวน
บทเรียน จัดระบบความคิด ได้พัฒนาตนเองในหลาย ๆ ด้าน

“การทำ Mind Map ทำให้ผมได้กลับมาอ่านซ้ำ เหมือนเป็นการบังคับอ่านโดยไม่รู้ตัว ซึ่ง
เป็นวิธีที่ดีมาก ๆ ทำให้ผมฝึกพัฒนาการคิด การเขียน การวาด การออกแบบ”
(นิสิตชาย เลขที่ 2)

“การทำแผนผังสรุปความคิดแบบโทนี บูซาน ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นตัว เตรียมตัวอยู่เสมอ ๆ
หากเกิดความไม่เข้าใจในส่วนไหนก็จะได้กลับมาทบทวนอีกครั้ง หรือถามเพื่อนหรือ
อาจารย์ ทำให้เนื้อหาวิชาความรู้ที่ได้รับจากอาจารย์นั้นติดตัวข้าพเจ้า
ไม่ใช่เพียงแค่จำเพื่อสอบ เมื่อสอบเสร็จก็ลืม”
(นิสิตหญิง เลขที่ 9)

“การจัดแฟ้มสะสมงานทำให้ข้าพเจ้าทำงานอย่างเป็นระบบ มองเห็นงานในภาพรวม และ
ได้เห็นพัฒนาของตนเอง”
(นิสิตหญิง เลขที่ 11)

“การทำแฟ้มสะสมผลงาน ทำให้ได้เห็นทักษะความสามารถในการเรียนของตนเองมากขึ้น รู้สึกถึงผลสำเร็จและภูมิใจกับสิ่งที่ได้เรียน ได้รับรู้ ได้ทำงาน เพราะเป็นผลงานที่ทำมาด้วยสมองและความคิดที่เกิดจากตนเอง และได้รับความช่วยเหลือจากครูอาจารย์และเพื่อน”
(นิสิตชาย เลขที่ 18)

“Mind Map ช่วยสร้างลักษณะนิสัยการทบทวนบทเรียนและการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมให้กับตัวนิสิตเอง ได้รับประโยชน์ด้านความรู้และความคิดสร้างสรรค์ และยังมีประโยชน์ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ ในแต่ละครั้งมีการจับกลุ่มเพื่อน ๆ มาทำร่วมกัน”
(นิสิตหญิง เลขที่ 25)

อภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการวัดประเมินทางการศึกษาของนิสิต หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลวิจัยของพิชิต วิจิตร บุญยรัตน์ และสมถวิล วิจิตรวรรณ (2557) ที่ใช้ชุดการเรียนรู้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาให้สูงขึ้น และสอดคล้องกับการวิจัยของ เฉิน ถิ กวุ่นห์ ชาง อุษา คงทอง และบุญเรือง ศรีเหรียญ (2557) ที่ใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. นิสิตมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม เนื่องจากชุดกิจกรรมช่วยกระตุ้นให้นิสิตตื่นตัวในการเรียนรู้ สนุกสนาน ได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้ทบทวนบทเรียนอย่างต่อเนื่องทุกระยะ นิสิตได้เห็นพัฒนาการผลงานของตนเองอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาชีพรู้สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากผลการวิจัยของสุพร เข้มเฮง และคณะ (2554) และรณิดา เขยชุ่ม และคณะ (2555) ที่พบว่านิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิตหมวดวิชาชีพรู้ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.2553) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประเมินกลยุทธ์การสอนของอาจารย์ในด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก รวมทั้งประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในด้านการเตรียมการสอน ด้านวิธีการสอน ด้านประเมินผลการเรียน และด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนการสอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ส่วนประกอบต่าง ๆ ในชุดกิจกรรมล้วนมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิต เอกสารประกอบการสอนต้องบรรจุความรู้พื้นฐานที่จำเป็น PowerPoint ประกอบการสอนต้องใช้ร่วมกับการเล่าเรื่องและประสบการณ์ที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริงของนิสิต ใบกิจกรรมระหว่างคาบใช้กระตุ้นความสนใจและใช้ประเมินระหว่างการเรียนการสอน Mind Map ช่วยในการทบทวนและสรุปองค์ความรู้ให้เป็นระบบ แฟ้มสะสมผลงานใช้รวบรวมผลงานและสะท้อนพัฒนาการ และกิจกรรมกลุ่มโครงการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ

เครื่องมือวัดด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ช่วยฝึกให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติตามสภาพจริงครบทุกขั้นตอน

2. การให้นักเรียนเขียนความรู้สึกในการเรียนแต่ละครั้ง เป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยเฉพาะในกรณีห้องเรียนขนาดใหญ่ และจะมีประสิทธิภาพมาก ผู้สอนควรเขียนสะท้อนความคิดเห็นตอบกลับให้ผู้เรียนทุกคนทุกครั้ง เช่น เขียนให้กำลังใจ เขียนชื่นชม เขียนบอกแนวทางการพัฒนาตนเอง เป็นต้น

บรรณานุกรม

- พิชิต วิจิตรบุญรัตน์ และสมถวิล วิจิตรวรรณ. (2557). ผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ
โครงการในวิชาวิจัยคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. การ
ประชุมสัมมนานานาชาติ การวิจัย วัดผลสัมฤทธิ์แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 22: มโนทัศน์ใหม่
ด้านการวิจัย วัดผล และสถิติการศึกษาสำหรับอาเซียน วันที่ 29 มกราคม พ.ศ.2557 (หน้า
170-177). ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฉันทิณี ถิ กุ๋นห์ ขาง อุษา คงทอง และบุญเรือง ศรีเหรียญ. (2557). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร
ภาษาเวียดนามเบื้องต้น. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ใน
พระบรมราชูปถัมภ์. 8 (1), 132-144
- รณิดา เขยชุ่ม, วิไลลักษณ์ ลังกา และศุภวรรณ สัจจพิบูล. (2555). การประเมินผลการเรียน
การสอน หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต หมวดวิชาชีพครู (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.2553).
รายงานการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวพร เข้มเฮง, สรภักศรณ์ ฉัตรกมลทัศน์, รณิดา เขยชุ่ม, วิไลลักษณ์ ลังกา และศุภวรรณ
สัจจพิบูล. (2554). การพัฒนาการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนการสอน
หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต หมวดวิชาชีพครู (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.2553). รายงาน
การวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Buzan, Tony. (2011). *Mind Mapping: Unlock your Creativity, Boost your Memory
and Change your Life*. Retrieved from
<http://www.tonybuzan.com/about/mind-mapping/>